

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 25 czerwca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

(Sprawa C-380/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2013/11/UE – Alternatywne metody rozstrzygania sporów – Artykuł 13 ust. 1 i 2 – Obowiązkowe informacje – Dostępność informacji]

(2020/C 279/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona pozwana: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Sentencja

Artykuł 13 ust. 1 i 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/11/UE z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie alternatywnych metod rozstrzygania sporów konsumenckich oraz zmiany rozporządzenia (WE) nr 2006/2004 i dyrektywy 2009/22/WE (dyrektywy w sprawie ADR w sporach konsumenckich) należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorca, który udostępnia na swojej stronie internetowej ogólne warunki umów sprzedaży lub umów o świadczenie usług, ale który nie zawiera umów z konsumentami za pośrednictwem tej strony, jest zobowiązany do udostępnienia w tych ogólnych warunkach umów informacji dotyczących podmiotu lub podmiotów oferujących alternatywne metody rozstrzygania sporów, które to podmioty są właściwe dla tego przedsiębiorcy, jeżeli zobowiązuje się on lub jest zobowiązany do korzystania z takiego podmiotu lub takich podmiotów w celu rozstrzygania sporów z konsumentami. W tym względzie nie wystarczy, że wspomniany przedsiębiorca albo przedstawi te informacje w innych dokumentach dostępnych na wspomnianej stronie lub w innych zakładkach na niej, albo udzieli konsumentowi wspomnianych informacji przy zawieraniu umowy podlegającej wspomnianym ogólnym warunkom umów, posługując się dokumentem odrębnym od tych ogólnych warunków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien – Austria) – IE / Magistrat der Stadt Wien

(Sprawa C-477/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Dyrektywa 92/43/EWG – Artykuł 12 ust. 1 – System ścisłej ochrony gatunków zwierząt – Załącznik IV – Cricetus cricetus (chomik europejski) – Tereny odpoczynku i tereny rozrodu – Pogarszanie stanu lub niszczenie – Tereny opuszczone]

(2020/C 279/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: IE

Strona pozwana: Magistrat der Stadt Wien

Sentencja

Artykuł 12 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „terenów odpoczynku”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje również tereny odpoczynku, które nie są już zajmowane przez jeden z objętych ochroną gatunków zwierząt, o których mowa w lit. a) załącznika IV do wspomnianej dyrektywy, taki jak *Cricetus cricetus* (chomik europejski), o ile istnieje wystarczająco wysokie prawdopodobieństwo, że gatunek ten powróci na te tereny, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 2 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – mk advokaten GbR / MBK Rechtsanwälte GbR

(Sprawa C-684/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Znaki towarowe – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 5 ust. 1 – Używanie w obrocie handlowym oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym należącym do innej osoby lub do niego podobnego dla towarów lub usług identycznych z tymi, dla których znak ten jest zarejestrowany, lub do nich podobnych – Zakres pojęcia „używania” – Ogłoszenie zamieszczone na stronie internetowej na zlecenie osoby prowadzącej działalność gospodarczą, powielone następnie na innych stronach internetowych]

(2020/C 279/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: mk advokaten GbR

Strona pozwana: MBK Rechtsanwälte GbR

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że osoba prowadząca działalność w obrocie handlowym, która zleciła zamieszczenie na stronie internetowej ogłoszenia naruszającego prawa do znaku towarowego innej osoby, nie używa oznaczenia identycznego z tym znakiem, w sytuacji gdy operatorzy innych stron internetowych przejmują to ogłoszenie, umieszczając je z własnej inicjatywy i we własnym imieniu w sieci na innych stronach internetowych.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.